

Thư của Gia-cơ (Gia-cơ)

Mục-đích: Để phơi bày các thói đạo-đức giả và để dạy phẩm-hạnh Cơ-rít-nhân

Người viết: Gia-cơ, em của Giê-xu, một vị lãnh-đạo hội-thánh Giê-ru-sa-lem

Gửi cho: Những Cơ-rít-nhân Giu-đa đầu thế-kỷ thứ-nhất cư-ngụ trong các cộng-đồng dân Ngoại-bang xa vùng Pha-lét-tin, và gửi cho tất cả Cơ-rít-nhân ở mọi nơi

Ngày viết: Có lẽ vào khoảng năm 49 SC (Sau Cơ-rít-tô Giáng-sinh) trước khi có hội-đồng Giê-ru-sa-lem họp năm 50 SC

Bối-cảnh: Thư này diễn-tả sự quan-tâm của Gia-cơ đối với những Cơ-rít-nhân bị bắt-bớ đã từng thuộc hội-thánh Giê-ru-sa-lem.

Câu gốc: “Nhưng một người nào đó có thể nói: ‘Người có đức-tin và ta có việc làm; hãy chỉ cho ta đức-tin của người không có việc làm, và ta sẽ chỉ cho người đức-tin của ta bởi việc làm của ta.’” (2.18)

Ý chính: Tin Chúa Giê-xu,...yêu-thương lẫn nhau,... giúp-đỡ lẫn nhau, chúng mình là anh chị em cùng một Cha, cùng một hội-thánh...là những lời nói thường thốt ra từ miệng các tín-nhân đi nhà thờ, nhưng thường mắc vào lỗi-làm là chỉ nói mà không làm. Công-nhận là tin Chúa và là con-cái của Đức Chúa TRỜI, nhưng vẫn bám chặt lấy thế-gian và các giá-trị của trần-gian. Nhận được tất cả những giải-đáp đúng, nhưng họ sống trái với lời dạy của Chúa được ghi trong Thánh-Kinh.

Gia-cơ đã trực-tiếp đương đầu với sự ngang trái này. Thật là không đủ nếu chỉ nói rằng mình có đức-tin nơi Chúa Giê-xu Cơ-rít-tô và không sống theo đức-tin đó. “Lợi ích gì, hỡi anh em của tôi, nếu một người nói mình có đức-tin nhưng hẳn không có việc làm? Đức-tin đó có thể cứu-rỗi hẳn chăng?” (2.14). Bằng chứng của thực-thể của đức-tin của chúng ta là một đời sống được thay đổi.

Đức-tin chính-cống sẽ đương-nhiên mang lại các việc làm tốt-lành. Đây là đề-tài chính của thư Gia-cơ. Vây quanh đề-tài này, ông cho các lời khuyên thực-tiến về cách sống một cuộc đời theo Cơ-rít-tô.

Gia-cơ bắt đầu bức thư của mình bằng việc phác-họa vài đặc-tính tổng-quát của đời sống Cơ-rít-nhân (1.1-1.27).

Kế đó, ông khích-lệ các Cơ-rít-nhân phải hành-động một cách ngay-thẳng trong xã-hội (2.1-2.13).

Tiếp theo các lời khuyên thực-tế, ông đưa ra các thảo-luận thần-học về mối liên-quan giữa đức-tin và hành-động (2.14-2.26).

Đoạn Gia-cơ chỉ cho thấy tầm quan-trọng của việc kiểm-soát lời nói của một người (3.1-3.12).

Trong các câu 3.13-3.18, Gia-cơ phân-biệt hai loại khôn-ngoan, dưới đất và trong trời.

Đoạn ông khuyến-khích độc-giả hãy từ bỏ ý-muốn xấu-xa và vâng-lời Đức Chúa TRỜI (4.1-4.12).

Gia-cơ khiển-trách những kẻ tin-cậy nơi chương-trình và tài-sản của mình (4.13-5.6).

Cuối-cùng, ông khích-lệ độc-giả phải chịu-đựng lẫn nhau (5.7-5.11), phải thẳng-thắn trong các lời hứa của họ (5.12), phải cầu-nguyện cho nhau (5.13-5.18), và phải giúp-đỡ lẫn nhau cứ trung-thành với Đức Chúa TRỜI (5.19-5.20).

Gia-cơ 1.1-1.13

1. Tôn-giáo xác-thật (1.1-1.26)

Lời chào-thăm mở đầu (1.1)

1 Gia-cơ, một kẻ nô-lệ của Đức Chúa TRỜI và của Chúa Giê-xu Cơ-rít-tô,
Gửi cho 12 chi-tộc đang trong vòng Lưu-lạc:
Chào thăm.

Việc chịu đựng các thử-thách và những cám-dỗ (1.2-1.11)

2 Hãy xem đó là vui cả, hỡi anh em của tôi, khi anh em chạm-trán các thử-thách khác nhau, **3**biết rằng sự thử-thách đức-tin của anh em sanh ra sức chịu đựng. **4**Và hãy để sức chịu đựng có kết quả toàn-hảo của nó, để anh em có thể toàn-hảo và trọn-ven, không thiếu một cái gì cả.

5 Nhưng nếu bất cứ ai trong anh em thiếu khôn-ngan, hấn hãy cầu-xin Đức Chúa TRỜI, là Đấng ban cho mọi người một cách rộng-lượng và không có lời quở-trách, và nó sẽ được ban cho hấn. **6** Nhưng hấn phải cầu-xin bằng đức-tin, không có một sự nghi-ngờ gì cả, vì kẻ nghi-ngờ giống như sóng nhào của biển bị đưa đẩy và đập vùi bởi gió. **7** Vì chớ để kẻ đó mong rằng hấn sẽ nhận lãnh một cái gì từ Chúa, **8** là một kẻ lưỡng lự, không vững trong mọi đường lối của hấn.

9 Nhưng người anh em trong cảnh-huống khiêm-nhường hãy vinh-quang trong địa-vị cao-trọng ấy của hấn; **10** và người giàu hãy vinh-quang trong sự khiêm-tôn của hấn, vì giống như cỏ đang nở hoa, hấn sẽ chết đi. **11** Vì mặt trời mọc lên với gió nóng thiêu đốt và làm cỏ héo; và hoa của nó rụng và vẻ đẹp bề ngoài của nó bị hủy diệt; cũng như thế người giàu giữa những sự đeo đuổi của hấn sẽ phai đi.

Sự cám-dỗ và ân-điễn (1.12-1.18)

12 Phước cho người bền chí dưới sự thử-thách; vì một khi hấn đã được chấp-thuận, hấn sẽ nhận mũ-miền sự sống, mà Chúa⁽¹⁾ đã hứa cho những kẻ thương-yêu Ngài. **13** Chớ có ai nói khi hấn bị cám-dỗ: “Tôi đang bị cám-dỗ⁽²⁾ từ Đức Chúa TRỜI”; vì Đức Chúa TRỜI không thể bị cám-dỗ bởi các việc xấu-xa, và chính Ngài không cám-dỗ ai cả.

¹bản khác: Đức Chúa Trời

²Sáng-thể 22.1: thử-thách

James 1.1-1.13

1. Genuine religion (1.1-1.26)

The opening greeting (1.1)

1 James, a slave of God and of the Lord Jesus Christ,
To the twelve tribes who are in the Dispersion:
Greetings.

Enduring trials and temptations (1.2-1.11)

2 Consider it all joy, my brethren, when you encounter various trials, **3** knowing that the testing of your faith produces endurance. **4** And let endurance have its perfect result, that you may be perfect and complete, lacking in nothing.

5 But if any of you lacks wisdom, let him ask of God, who gives to all generously and without reproach, and it will be given to him. **6** But he must ask in faith without any doubting, for the one who doubts is like the surf of the sea driven and tossed by the wind. **7** For let not that man expect that he will receive anything from the Lord, **8** being a double-minded man, unstable in all his ways.

9 But let the brother of humble circumstances glory in his high position; **10** and let the rich man glory in his humiliation, because like flowering grass he will pass away. **11** For the sun rises with a scorching wind and withers the grass; and its flower falls off and the beauty of its appearance is destroyed; so too the rich man in the midst of his pursuits will fade away.

Temptation and grace (1.12-1.18)

12 Blessed is a man who perseveres under trial; for once he has been approved, he will receive the crown of life, which the Lord has promised to those who love Him. **13** Let no one say when he is tempted, “I am being tempted from God”; for God cannot be tempted by evil things, and He Himself does not tempt anyone.

James 1.14-2.1

14But each one is tempted when he is carried away and enticed by his own lust. 15Then, when lust has conceived, it gives birth to sin; and when sin is accomplished, it brings forth death. 16Do not be deceived, my beloved brethren. 17Every good thing bestowed and every perfect gift is from above, coming down from the Father of lights, with whom there is no variation, or shadow of turning. 18In the exercise of His will He brought us forth by the word of truth, so that we might be a certain kind of first fruits of His creatures.

Listening and doing (1.19-1.27)

19This you know, my beloved brethren. But let everyone be quick to hear, slow to speak and slow to anger; 20for the anger of man does not achieve the righteousness of God. 21Wherefore, putting aside all filthiness and all abundance of malice, in humility receive the word implanted, which is able to save your souls. 22But prove yourselves doers of the word, and not merely hearers who delude themselves. 23For if anyone is a hearer of the word and not a doer, he is like a man who looks intently at his natural face in a mirror; 24for once he has looked intently at himself and gone away, he has immediately forgotten what kind of person he was. 25But one who looks intently at the perfect law, the law of liberty, and abides by it, not having become a forgetful hearer but an effectual doer, this man shall be blessed in what he does. 26If anyone thinks himself to be religious, and yet does not bridle his tongue but deceives his own heart, this man's religion is worthless. 27Pure and undefiled religion in the sight of our God and Father, to visit orphans and widows in their distress, and to keep oneself unstained from the world.

2. Genuine faith (2.1-3.12)

Do not favor the rich (2.1-2.13)

2 1My brethren, do not hold your faith in our glorious Lord Jesus Christ with an attitude of personal favoritism.

Gia-cơ 1.24-2.1

14Nhưng mỗi người bị cám-dỗ khi hắn bị lôi kéo đi và bị quyến-rũ bởi chính tham muốn của hắn. 15Rồi, khi dục-vọng đã cuu-mang, nó sinh ra tội; và khi tội đã hoàn thành, nó gây ra sự chết. 16Chớ bị lừa-dối, hỡi anh em yêu-dầu của tôi. 17Mọi điều tốt được ban cho và mọi quà hoàn-hảo đều là từ trên, đi xuống từ Cha sự sáng, với Ngài chẳng có một sự biến đổi nào, hay dấu vết của sự đổi hướng. 18Trong sự thực hiện ý muốn của Ngài, Ngài đã sinh ra chúng ta bởi lời lẽ-thật, để chúng ta được là một loại trái đầu mùa nhất định của các sinh-vật của Ngài.

Nghe và làm (1.19-1.27)

19Anh em biết điều này, hỡi anh em yêu-dầu của tôi. Nhưng mỗi người hãy mau nghe, chậm nói và chậm giận; 20vì cơn giận của loài người không đạt được sự công-chính của Đức Chúa TRỜI. 21Vì vậy, bỏ đi mọi sự bản-thiêu và quá nhiều ác-tâm, trong khiêm-tôn hãy nhận lời đã được ăn sâu bám rễ vào, lời ấy có thể cứu-rỗi hồn của anh em. 22Nhưng hãy chứng-tỏ anh em là những kẻ thực-hành lời ấy, và không chỉ là những kẻ nghe, là những kẻ tự dối mình. 23Vì nếu người nào là kẻ nghe lời ấy và không là kẻ thực-hành, hắn như một người nhìn chăm-chú vào mặt tự-nhiên của hắn trong một cái gương; 24vì một khi hắn đã nhìn chăm-chú vào chính hắn và đi khỏi, hắn lập tức quên hắn đã là loại người gì. 25Nhưng kẻ nhìn chăm-chú vào luật hoàn hảo ấy, luật về sự tự-do, và tuân theo nó, đã chẳng trở thành một kẻ nghe mà hay quên nhưng một người thực-hành có hiệu-quả, người này sẽ được phước trong điều hắn thực-hành. 26Nếu ai nghĩ mình là ngoan đạo, và chưa kiềm-chế lưỡi của hắn song lừa-dối tâm của hắn, thì tôn-giáo của người này không có giá-trị. 27Tôn-giáo không ô-uế và trong sạch trước mắt Đức Chúa TRỜI và Cha của chúng ta là: thăm viếng những kẻ mồ-côi và các góa-phụ trong cảnh khốn-cùng của họ, và giữ mình không vẩn đục từ thể-gian.

2. Đức-tin xác-thật (2.1-3.12)

Đừng thiên-vị người giàu (2.1-2.13)

2 1Hỡi anh em của tôi, chớ giữ đức-tin của anh em nơi Chúa Giê-xu Cơ-rít-tô đầy vinh-quang của chúng ta với thái-độ có sự thiên-vị cá-nhân.

Gia-cơ 2.2-2.13

2Vì nếu một người đi vào trong hội-chúng của anh em với chiếc nhẫn vàng và mặc quần-áo đẹp, và ở đó cũng đi vào một người nghèo trong quần-áo bẩn-thiu, 3và anh em chú ý đặc-biệt đến người mặc quần-áo đẹp, và nói: “Ông ngồi ở đây trong một chỗ tốt,” và anh em nói với người nghèo: “Người đứng ở đó, hoặc ngồi xuống gần cái ghế kê chân của ta,” 4há anh em đã chẳng làm sự phân-biệt giữa chính anh em, và đã trở thành quan tòa với suy-đoán xấu-xa hay sao? 5Hãy lắng nghe, hỡi anh em yêu-dấu của tôi: Đức Chúa TRỜI há đã chẳng chọn những kẻ nghèo của thế-gian này để là giàu trong đức-tin và là những kẻ thừa kế vương-quốc mà Ngài đã hứa cho những kẻ yêu-thương Ngài hay sao? 6Nhưng anh em đã làm nhục người nghèo ấy. Há chẳng phải những kẻ giàu áp-bức anh em và chính họ kéo lê anh em vào trong tòa-án sao? 7Há họ chẳng nói phạm-thương cái danh công bằng bởi đó anh em đã được gọi hay sao? 8Tuy nhiên nếu anh em đang hoàn thành vương-luật, theo Thánh-Kinh: “NGƯỜI PHẢI THƯƠNG KẸ LÂN-CẬN CỦA NGƯỜI NHƯ CHÍNH NGƯỜI,”⁽¹⁾ thì anh em đang làm đúng. 9Nhưng nếu anh em tỏ ra thiên-vị, thì anh em đang phạm tội và bị kết-án bởi luật-pháp là các người phạm pháp. 10Vì hễ ai giữ trọn luật-pháp và ấy vậy mà lầm-lỡ ở một điểm, hẳn đã trở thành có tội trong tất cả. 11Vì Ngài là Đấng đã phán: “KHÔNG PHẠM-TỘI NGOẠI-TÌNH,”⁽²⁾ cũng đã phán: “KHÔNG GIẾT NGƯỜI.”⁽³⁾ Bây giờ nếu anh em không phạm tội ngoại-tình, nhưng phạm tội giết người, anh em đã trở thành kẻ vi phạm luật-pháp. 12Vì vậy hãy nói và vì vậy hãy hành-động, như những kẻ sắp bị xét-xử bởi luật tự-do. 13Vì phán xét sẽ không khoan-dung cho kẻ đã tỏ ra không có lòng khoan-dung; sự khoan-dung thắng sự phán xét.

¹Lê-vi 19.18

²Xuất-hành 20.14; Đa-ni-ên 15.18

³Xuất-hành 20.13; Đa-ni-ên 15.17

James 2.2-2.13

2For if a man comes into your assembly with a gold ring and dressed in splendid clothes, and there also comes in a poor man in dirty clothes, 3and you pay special attention to the one who is wearing the fine clothes, and say, “You sit here in a good place,” and you say to the poor man, “You stand there, or sit down by my footstool,” 4have you not made distinctions among yourselves, and become judges with evil reasonings? 5Listen, my beloved brethren: did not God choose the poor of this world to be rich in faith and heirs of the kingdom which He promised to those who love Him? 6But you have dishonored the poor man. Is it not the rich who oppress you and they themselves drag you into court? 7Do they not blaspheme the fair name by which you have been called? 8If, however, you are fulfilling the royal law, according to the Scripture, “YOU SHALL LOVE YOUR NEIGHBOR AS YOURSELF,” you are doing well. 9But if you show partiality, you are committing sin and are convicted by the law as transgressors. 10For whoever keeps the whole law and yet stumbles in one point, he has become guilty of all. 11For He who said, “DO NOT COMMIT ADULTERY,” also said, “DO NOT COMMIT MURDER.” Now if you do not commit adultery, but do commit murder, you have become a transgressor of the law. 12So speak and so act, as those who are to be judged by the law of liberty. 13For judgment will be merciless to one who has shown no mercy; mercy triumphs over judgment.

James 2.14-3.1

Faith results in good works (2.14-2.26)

14What use is it, my brethren, if a man says he has faith but he has no works? Can that faith save him? **15**If a brother or sister is without clothing and in need of daily food, **16**and one of you says to them, “Go in peace, be warmed and be filled,” and yet you do not give them what is necessary for *their* body, what use is that? **17**Even so faith, if it has no works, is dead, *being* by itself. **18**But someone may *well* say, “You have faith and I have works; show me your faith without the works, and I will show you my faith by my works.” **19**You believe that God is one. You do well; the demons also believe, and shudder. **20**But are you willing to recognize, you foolish fellow, that faith without works is useless? **21**Was not Abraham our father justified by works when he offered up Isaac his son on the altar? **22**You see that faith was working with his works, and as a result of the works, faith was perfected; **23**and the Scripture was fulfilled which says, “AND ABRAHAM BELIEVED GOD, AND IT WAS RECKONED TO HIM AS RIGHTEOUSNESS,” and he was called the friend of God. **24**You see that a man is justified by works and not by faith alone. **25**And in the same way, was not Rahab the harlot also justified by works, when she received the messengers and sent them out by another way? **26**For just as the body without *the* spirit is dead, so also faith without works is dead.

Controlling the tongue (3.1-3.12)

3 1 Let not many of you become teachers, my brethren, knowing that as such we shall incur a stricter judgment.

Gia-cơ 2.14-3.1

Đức-tin kết-quả trong các việc lành (2.14-2.26)

14Lợi ích gì, hỡi anh em của tôi, nếu một người nói mình có đức-tin nhưng hẳn không có việc làm? Đức-tin đó có thể cứu-rỗi hẳn chăng? **15**Nếu một anh em hay chị em không có áo quần và cần thức-ăn hằng ngày, **16**và một người trong anh em nói với họ: “Hãy đi trong sự bình-an; hãy được ấm và hãy được no-nê,” và vậy mà anh em không cho họ cái gì cần cho thân-thể của họ, đó là lợi ích gì? **17**Ngay cả như thế đức-tin, nếu nó không có việc làm, là chết, tự nó *chết*. **18**Nhưng một người nào đó có thể nói: “Người có đức-tin và ta có việc làm; hãy chỉ cho ta đức-tin của người không có việc làm, và ta sẽ chỉ cho người đức-tin của ta bởi việc làm của ta.” **19**Anh em tin rằng *Đức* Chúa TRỜI là độc-nhất. Anh em tin đúng; quý-sứ cũng tin, và rùng mình. **20**Nhưng anh em có muốn chấp nhận, anh em đại-dột ôi, rằng đức-tin không có việc làm là vô dụng chăng? **21**Không phải Áp-ra-ham tổ-phụ của chúng ta đã được xưng công-chính bởi việc-làm, khi ông đã dâng Y-sác con trai của ông lên trên bàn-thờ hay sao? **22**Anh em thấy rằng đức-tin đang làm việc với việc-làm của ông, và như một kết-quả của việc làm, đức-tin đã được làm cho hoàn-hảo; **23**và Thánh-Kinh đã được ứng-nghiệm sự việc đó nói: “VÀ ÁP-RA-HAM ĐÃ TIN *ĐỨC* CHÚA TRỜI, VÀ ĐIỀU ĐÓ ĐÃ ĐƯỢC KÊ CHO NGƯỜI NHƯ SỰ CÔNG-CHÍNH,”⁽¹⁾ và ông đã được gọi là bạn của *Đức* Chúa TRỜI. **24**Anh em thấy rằng một người được xưng công-chính bởi việc-làm và không chỉ bởi một mình đức-tin. **25**Và bằng cùng một cách ấy, há Ra-háp người kỵ-nữ không phải cũng đã được xưng công-chính bởi việc làm, khi bà đã tiếp các sứ-giả và đã đưa họ đi ra bởi con đường khác hay sao? **26**Vì y như thân-thể không có linh là chết, cũng như thế đức-tin không có việc làm là chết.

Kiểm-chế cái lưỡi (3.1-3.12)

3 1 Chớ có nhiều người *trong anh em* trở thành giáo-sư, hỡi anh em, biết rằng như vậy chúng ta sẽ chịu sự xét xử nghiêm-nhặt hơn.

¹Sáng-thể 15.6; Ê-sai 41.8

Gia-cơ 3.2-3.13

2Vì tất cả chúng ta đều lầm-lỡ bằng nhiều *cách*. Nếu người nào không lầm-lỡ trong lời hấn nói, hấn là một người toàn-hảo, cũng có thể kiềm-chế toàn thân-thể nữa. 3Bây giờ nếu chúng ta tra hàm-thiếc vào miệng con ngựa để chúng có thể tuân lệnh chúng ta, chúng ta cũng sai-khiến toàn-thể thân-thể của chúng. 4Kìa, những chiếc tàu, dẫu chúng quá lớn và được chạy bằng những gió mạnh, cũng vẫn còn được điều-khiến bởi một bánh lái rất nhỏ, *đi* bất cứ nơi nào mà khuynh-hướng của người cầm lái muốn. 5Cũng như thế, cái lưỡi là một phần nhỏ của thân-thể, và *tuy vậy* nó khoe-khoang về các điều vĩ-dại. Kìa, một đám rừng lớn biết bao bị đốt cháy bởi một chút lửa nhỏ đường ấy! 6Và cái lưỡi là một ngọn lửa, cái thế-gian tội lỗi; cái lưỡi được đặt ở giữa vòng các chi-thể của chúng ta như để nó làm ô-ước toàn thể thân-thể, và đốt cháy dòng đời *của chúng ta*, và bị đốt cháy bởi âm-phủ. 7Vì mỗi loài thuộc thú-vật và chim-chóc, thuộc loài bò sát và các sinh-vật biển, đều được thuần-hóa, và đã được thuần-hóa bởi loài người. 8Song không có một người nào lại có thể kiềm chế cái lưỡi; *nó là một vật xấu không nghi-ngoi và đầy chất độc giết chết*. 9Với nó chúng ta chúc-tụng Chúa và Cha *của chúng ta*, và với nó chúng ta chửi rủa người ta, là những kẻ đã được tạo dựng giống⁽¹⁾ *Đức* Chúa Trời; 10từ cùng một cái miệng đến *cả* việc chúc-tụng lẫn việc rủa-sả. Hỡi anh em của tôi, các việc này không nên là cách ấy. 11Há một suối nước phun ra từ cùng một mạch *cả* nước ngọt lẫn *nước đắng* sao? 12Cây vả, hỡi anh em của tôi, có thể ra trái ô-li-ve, hay gốc nho ra trái vả ư? Nước mặn cũng không thể ra nước ngọt.

3. Sự khôn-ngoaan xác-thật (3.13-5.20)

Sự khôn-ngoaan từ trời (3.13-3.18)

13Ai ở giữa anh em khôn-ngoaan và hiểu-biết? Kẻ đó hãy bày tỏ các việc làm của hấn bởi cách cư xử tốt của hấn trong sự hòa-nhã của sự khôn-ngoaan.

¹Sáng-thể 1.26a: “Đoạn *Đức* Chúa TRỜI phán: ‘Chúng Ta hãy làm nên loài người trong hình ảnh của Chúng Ta, theo tính chất giống nhau của Chúng Ta’”

James 3.2-3.13

2For we all stumble in many *ways*. If anyone does not stumble in word he says, he is a perfect man, able to bridle the whole body as well. 3Now if we put the bits into the mouths of horses so that they may obey us, we direct their entire body as well. 4Behold, the ships also, though they are so great and are driven by strong winds, are still directed by a very small rudder, wherever the inclination of the pilot desires. 5So also the tongue is a small part of the body, and *yet* it boasts of great things. Behold, how great a forest is set aflame by such a small fire! 6And the tongue is a fire, the *very* world of iniquity; the tongue is set among our members as that which defiles the entire body, and sets on fire the course of *our* life, and is set on fire by hell. 7For every species of beasts and birds, of reptiles and creatures of the sea, is tamed, and has been tamed by the human race. 8But no one can tame the tongue; *it is* a restless evil *and* full of deadly poison. 9With it we bless *our* Lord and Father, and with it we curse men, who have been made in the likeness of God; 10from the same mouth come *both* blessing and cursing. My brethren, these things ought not to be this way. 11Does a fountain send out from the same opening *both* fresh and bitter *water*? 12Can a fig tree, my brethren, produce olives, or a vine produce figs? Nor *can* salt water produce fresh.

3. Genuine wisdom (3.13-5.20)

Wisdom from heaven (3.13-3.18)

13Who among you is wise and understanding? Let him show by his good behavior his deeds in the gentleness of wisdom.

James 3.14-4.9

¹⁴But if you have bitter jealousy and selfish ambition in your heart, do not be arrogant and so lie against the truth. ¹⁵This wisdom is not that which comes down from above, but is earthly, natural, demonic. ¹⁶For where jealousy and selfish ambition exist, there is disorder and every evil thing. ¹⁷But the wisdom from above is first pure, then peaceable, gentle, reasonable, full of mercy and good fruits, unwavering, without hypocrisy. ¹⁸And the fruit of righteousness is sown in peace by those who make peace.

Drawing near to God

4 ¹What is the source of quarrels and conflicts among you? Is not the source your pleasures that wage war in your members? ²You lust and do not have; so you commit murder. And you are envious and cannot obtain; so you fight and quarrel. You do not have because you do not ask. ³You ask and do not receive, because you ask wickedly, so that you may spend it on your pleasures. ⁴You adulteresses, do you not know that friendship with the world is hostility toward God? Therefore whoever wishes to be a friend of the world makes himself an enemy of God. ⁵Or do you think that the Scripture speaks to no purpose: “He jealously desires, the Spirit which He has made to dwell in us”? ⁶But He gives a greater grace. Therefore it says, “GOD IS OPPOSED TO THE PROUD, BUT GIVES GRACE TO THE HUMBLE.” ⁷Submit therefore to God. Resist the devil and he will flee from you. ⁸Draw near to God and He will draw near to you. Cleanse your hands, you sinners; and purify your hearts, you double-minded. ⁹Be miserable and mourn and weep; let your laughter be turned into mourning, and your joy to gloom.

Gia-cơ 3.14-4.9

¹⁴Nhưng nếu anh em có sự ghen-tị cay-đắng và tham-vọng ích-kỷ trong tâm của anh em, thì chớ kiêu-ngạo và như vậy lừa dối lẽ thật. ¹⁵Sự khôn-ngoaan này không phải là điều xuống từ trên, nhưng thuộc đất, thuộc thiên-nhiên, thuộc quỷ-sứ. ¹⁶Vì nơi có sự ghen-tị và tham-vọng ích-kỷ hiện-hữu, ở đó có sự lộn-xộn và mọi điều xấu-xa. ¹⁷Nhưng sự khôn-ngoaan từ trên trước hết là trong sạch, đoạn yêu hoà bình, hoà-nhã, hợp lý, đầy lòng khoan-dung và thu hoạch tốt, không lưỡng-lự, không có sự giả-hình. ¹⁸Và thành quả của sự công-chính được gieo trong sự bình-an bởi những kẻ giải hoà.

Kéo gần đến Đức Chúa TRỜI (4.1-4.10)

4 ¹Nguồn-gốc của những sự cãi nhau và xung-đột giữa anh em là gì? Há nguồn-gốc đó không phải là các thứ khoái-lạc của anh em, là điều gây chiến trong các phần-tử của anh em hay sao? ²Anh em tham-muốn và không có; thế là anh em phạm tội giết người. Và anh em thèm muốn và không thể đạt được; thế là anh em đánh nhau và cãi nhau. Anh em không có bởi vì anh em không xin. ³Anh em xin và không nhận được, vì anh em xin một cách đòi bại, ngõ hầu anh em có thể tiêu pha nó cho các thứ khoái-lạc của anh em. ⁴Anh em những kẻ ngoại-tình, há anh em không biết bạn với thế-gian là thù-địch Đức Chúa TRỜI hay sao? Bởi vậy hễ ai muốn là bạn của thế-gian thì tự làm mình thành một kẻ thù của Đức Chúa TRỜI. ⁵Hoặc, há anh em nghĩ rằng Thánh-Kinh nói không có mục-đích sao: “Ngài, Linh mà Ngài đã khiến ở trong chúng ta, mong muốn một cách ghen-tuông”? ⁶Nhưng Ngài cho một ân-điền lớn hơn. Bởi vậy có nói: “ĐỨC CHÚA TRỜI CHỐNG LẠI KẸ KIÊU-NGẠO, NHƯNG BAN AN-ĐIỀN CHO KẸ KHIÊM-TÓN.”⁽¹⁾ ⁷Bởi vậy, hãy chịu phục-tùng Đức Chúa TRỜI. Hãy kháng-cự quỷ-vương và nó sẽ chạy trốn khỏi anh em. ⁸Hãy kéo gần tới Đức Chúa TRỜI và Ngài sẽ kéo gần tới anh em. Hãy rửa bàn tay của anh em, anh em những tội nhân; và hãy làm tinh khiết tâm của anh em, anh em những kẻ hai lòng. ⁹Hãy khôn-khổ và thương-tiếc và khóc-lóc; hãy để tiếng cười của anh em đổi thành thương-tiếc, và niềm vui của anh em thành ưu-sầu.

¹Thánh-thi 138.6; Châm-ngôn 3.34

Gia-cơ 4.10-5.4

10Anh em hãy hạ mình trong sự hiện-diện của Chúa, và Ngài sẽ nâng cao anh em.

Chớ nói điều xấu, cũng đừng phán-xét (4.11-4.12)

11Chớ nói chống lại nhau, hỡi anh em. Kẻ nói chống lại một anh em, hoặc phán-xét anh em của mình, nói chống lại luật-pháp, và phán-xét luật-pháp; nhưng nếu anh em phán-xét luật-pháp, anh em không phải là kẻ thực-hành luật-pháp, nhưng là một thẩm-phán của nó. 12Chỉ có một Đấng Ban Luật-pháp và Thẩm-phán, là Đấng có thể cứu và hủy diệt; nhưng anh em là ai lại phán-xét kẻ lân-cận của anh em?

Tin-cậy Đức Chúa Trời trong việc lập các chương-trình tương-lai (4.13-4.17)

13Bây giờ hãy đến, hỡi anh em những kẻ nói: “Hôm nay hay ngày mai, chúng ta sẽ đi tới thành-phố nọ và thành-phố kia, và trải qua một năm ở đó và làm ăn và làm lợi.” 14Nhưng mà anh em không biết cuộc đời của anh em sẽ như cái gì ngày mai. Anh em chỉ là hơi nước hiện ra trong một chốc lát và rồi sau đó biến mất. 15Thay vì thế, anh em phải nói: “Nếu Chúa muốn, chúng tôi sẽ sống và cũng sẽ làm việc này hay việc nọ.” 16Nhưng như thế ấy, anh em khoe-khoang bằng tính kiêu-ngạo của anh em; mọi khoe-khoang thế ấy đều là xấu-xa. 17Bởi vậy, đối với người là kẻ biết điều đúng để làm, và không làm, đối với người đó ấy là tội.

Cảnh-cáo kẻ giàu-có (5.1-5.6)

5 1Bây giờ hãy đến, anh em giàu, hãy khóc và hãy gào lên vì những nỗi khôn-khổ sắp đến trên anh em. 2Của-cái của anh em đã mục-nát và quần-áo của anh em đã bị sâu-mọt ăn. 3Vàng của anh em và bạc của anh em đã bị rỉ-sét; và rỉ-sét của chúng sẽ là một chứng-cớ chống lại anh em và sẽ thiêu-nuốt xác-thịt của anh em như lửa. Ấy là trong các ngày cuối-cùng mà anh em đã dồn chứa của-cái tích-trữ của anh em! 4Này, tiền-công của các nhân công đã cất cõ những cánh đồng của anh em, và nó đã bị giữ lại bởi sự lừa gạt của anh em, thét lên chống lại anh em; và các tiếng la thét của những kẻ đã làm xong việc gạt đó đã thấu tới tai của Chúa của các Cơ-binh.

James 4.10-5.4

10Humble yourselves in the presence of the Lord, and He will exalt you.

Do not speak evil nor judge (4.11-4.12)

11Do not speak against one another, brethren. He who speaks against a brother, or judges his brother, speaks against the law, and judges the law; but if you judge the law, you are not a doer of the law, but a judge of it. 12There is only one Lawgiver and Judge, the One who is able to save and to destroy; but who are you who judge your neighbor?

Trust God in making future plans (4.13-4.17)

13Come now, you who say, “Today or tomorrow, we shall go to such and such a city, and spend a year there and engage in business and make a profit.” 14Yet you do not know what your life will be like tomorrow. You are just a vapor that appears for a little while and then vanishes away. 15Instead, you ought to say, “If the Lord wills, we will live and also do this or that.” 16But as it is, you boast in your arrogance; all such boasting is evil. 17Therefore, to one who knows the right thing to do, and does not do it, to him it is sin.

Warning to the rich (5.1-5.6)

5 1Come now, you rich, weep and howl for your miseries which are coming upon you. 2Your riches have rotted and your garments have become moth-eaten. 3Your gold and your silver have rusted; and their rust will be a witness against you and will consume your flesh like fire. It is in the last days that you have stored up your treasure! 4Behold, the pay of the laborers who mowed your fields, and which has been withheld by your fraud, cries out against you; and the outcry of those who did the harvesting has reached the ears of the Lord of Hosts.

James 5.5-5.17

5You have lived luxuriously on the earth and led a life of wanton pleasure; you have nourished your hearts in a day of slaughter. **6**You have condemned and put to death the righteous *man*; he does not resist you.

Patience in suffering (5.7-5.12)

7Therefore be patient, brethren, until the coming of the Lord. Behold, the farmer waits for the precious produce of the soil, being patient about it, until it gets the early and late rains. **8**You too be patient; strengthen your hearts, for the coming of the Lord is at hand. **9**Do not groan, brethren, against one another, that you yourselves may not be judged; behold, the Judge is standing right at the door. **10**As an example, brethren, of suffering and patience, take the prophets who spoke in the name of the Lord. **11**Behold, we count those blessed who endured. You have heard of the endurance of Job and have seen the outcome of the Lord's dealings, that the Lord is full of compassion and *is* merciful.

About an oath (5.12)

12But above all, my brethren, do not swear, either by heaven or by earth or with any other oath; but let your yes be yes, and your no, no, so that you may not fall under judgment.

Faithful prayer; confession of sins (5.13-5.18)

13Is anyone among you suffering? Let him pray. Is anyone cheerful? Let him sing praises. **14**Is anyone among you sick? Let him call for the elders of the church and let them pray over him, anointing him with oil in the name of the Lord; **15**and the prayer offered in faith will restore the one who is sick, and the Lord will raise him up, and if he has committed sins, they will be forgiven him. **16**Wherefore, confess your sins to one another, and pray for one another so that you may be healed. The effective prayer of a righteous man can accomplish much. **17**Elijah was a man with a nature like ours, and he prayed earnestly that it might not rain, and it did not rain on the land for three years and six months.

Gia-cơ 5.5-5.17

5Anh em đã sống một cách xa-hoa trên trái đất và đã sống một cuộc đời đầy vui-thú phóng-dãng; anh em đã nuôi béo tâm của anh em trong ngày giết thịt. **6**Anh em đã kết-án và đã giết người công-chính ấy; người ấy không kháng-cự anh em.

Kiên-nhẫn trong sự đau-khổ (5.7-5.12)

7Bởi vậy, hãy kiên-nhẫn, hỡi anh em, cho đến khi Chúa đến. Kìa, bác nông-phu chờ đợi sản-vật quý-báu của đất, kiên-nhẫn về nó, cho đến khi nó được các trận mưa sớm và muộn. **8**Anh em cũng hãy kiên-nhẫn; hãy làm vững tâm của anh em, vì Chúa sắp đến. **9**Chớ than-vãn chống lẫn nhau, hỡi anh em, để chính anh em có thể không bị phán-xét; kìa, vị Thẩm-phán đang đứng ngay cửa. **10**Như một gương-mẫu, hỡi anh em, của sự đau khổ và kiên-nhẫn, hãy *theo gương* các tiên-tri là những người đã nói trong danh của Chúa. **11**Này, chúng ta kể những người được phước đó là những kẻ đã chịu đựng. Anh em đã nghe về sự chịu đựng của Gióp và đã thấy kết-quả của cách đối xử của Chúa, rằng Chúa đầy lòng thương-xót và khoan-dung.

Về một lời thề (5.12)

12Nhưng trên hết, hỡi anh em tôi, chớ thề, hoặc bởi trời hay bởi đất hoặc với bất cứ một lời thề nào khác; nhưng hãy để phải của anh em là phải và không của anh em là không, để anh em có thể không ngã dưới sự phán quyết.

Cầu-nguyện trung-tín; xưng tội (5.13-5.18)

13Có ai giữa anh em đang chịu khổ-chặng? Kê đó hãy cầu-nguyện. Có ai phấn khởi chẳng? Kê đó hãy hát lời ca-tụng. **14**Có ai giữa anh em bệnh chẳng? Hấn hãy mời các trưởng-lão của hội-thánh và họ hãy cầu-nguyện cho hấn, xức dầu cho hấn nhân danh của Chúa; **15**và lời cầu-nguyện được dâng bằng đức-tin sẽ phục-hồi kẻ bệnh, và Chúa sẽ nâng hấn lên, và nếu hấn đã phạm tội, chúng sẽ được tha-thứ cho hấn. **16**Vì vậy, hãy thú tội của anh em cho nhau, và cầu-nguyện cho nhau để anh em có thể được chữa lành. Lời cầu-nguyện có hiệu lực của người công-chính có thể hoàn thành nhiều. **17**Ê-li-gia đã là một người với bản-tính tương tự bản-tính của chúng ta, và ông đã cầu-nguyện tha thiết rằng trời sẽ không mưa, và trời đã không mưa trên xứ-xờ ấy trong 3 năm 6 tháng.

Gia-cơ 5.18-5.20

18Và sau đó ông cầu-nguyện một lần nữa, và trời đã cho mưa và trái đất đã sản-xuất trái của nó.

Phục-hồi tín-nhân đi lang-thang (5.19-5.20)

19Hỡi anh em tôi, nếu một người nào ở giữa anh em đi chệch khỏi lẽ thật, và có người xoay hắn trở lại, 20người đó hãy biết rằng mình là kẻ quay một tội nhân khỏi sự sai lầm của đường đi của hắn sẽ cứu hồn hắn khỏi sự chết đời đời, và sẽ che-đậy vô-số tội-lỗi.

James 5.18-5.19

18And then he prayed again, and the heaven gave rain and the earth produced its fruit.

Restore wandering believers (5.19-5.20)

19My brethren, if any among you strays from the truth, and one turns him back, 20let him know that he who turns a sinner from the error of his way will save his soul from eternal death, and will cover a multitude of sins.